

NOWY DZIENNIK

Adres redakcji i administracji: Kraków, Orzeszkowej 7.
Nr. telefonu 279. — Konto czekowe Poczty Kasy Oszczęd. Nr. 141.124

Wszystkie komunikaty należy nadsyłać wprost do Administracji.
Komunikaty przesłane Redakcji nie będą uwzględnione.

Redakcja rękopisów nie zwraca.

Redaktor naczelny przyjmuje od 11½ do 12 w południe.

Cena Nru

20 M.

Prenumerata: w Krakowie i prowincji mies. 470—, kwart. 1410—M
w Krakowie z odnośnieniem do domu 530—, 1590—,
Na prowincji z przesyłką poczt. 580—, 1590—,
Za granicą z przesyłką pocztową 725—, 2175—,
Głoszenia: Drobne ogłoszenia od wyrazu 10— Mkp., wiersz nonparel
1-ty 30 Mkp. Nadesłano Mkp 75—, Wiersz nonparelowy 1-ty
w tekście Mkp 85—, Wiersz nonp. 1-ty 30 Mkp. na 1 stronie 120 Mkp
Gratulacje 500 Mkp. — Ceny ogłoszeń zagr. o 100% droższe.

Debata w Sejmie wileńskim nad przyłączeniem do Polski.

Wilno. PAT. Po odczytaniu uzgodnionego projektu formuły orzeczeniowej pos. Federowicza motywował poszczególne punkty formuły. Co do punktu trzeciego formuły referent zaznaczył, że punkt ten wymierzony jest przeciwko pewnym czynnikom międzynarodowym, które niejednokrotnie starały się zabierać głos w sprawie losów Wileńszczyzny, czy to drogą nacisku dyplomatycznego na państwo polskie, czy to drogą negocjacji stanowisko swoje w tej sprawie zamierzały przeprowadzić. W punkcie tym sejm stwierdza uroczystość, powołując się na zasadę samostanowienia, że decyzji, któreby z pominięciem jego woli były powzięte, nigdy nie uzna. Punkt czwarty, mówił dalej referent, sformułowany krótko i w sposób dobitny, stwierdza, że Ziemia Wileńska stanowi bezwarunkowo i bez zastrzeżeń nierozdzielną część Rzeczypospolitej Polskiej. Artykuł 5

oddaje Polsce władzę suwerenną nad Wileńszczyzną. Artykuł 6 postanawia, że decyzja w sprawie ustaw mających obowiązywać na terytorium wileńskie należy wyłącznie do władzy ustawodawczej Rzeczypospolitej Polskiej.

Po przemówieniach posłów Chomińskiego i Zasławskiego (PPS.), zabrał głos prezes klubu Odrodzenia, pos. Stefan Mickiewicz. Mowca nawiązuje do historii unii polsko-litewskiej i w dalszym swym przemówieniu wypowiada się za zbliżeniem polsko-litewskim. Mowca wypowiada się przeciwko uzgodnionej formule i proponuje przyjęcie formuły swego klubu, którą odczytuje.

Po oświadczeniu marszałka, że dyskusja generalna nad wnioskiem komisji politycznej odbędzie się w poniedziałek, posiedzenie zamknięto.

to jest Anglii, Włochom i Belgii, odesłanie do komisji reparacyjnej projektów dotyczących reform finansowych, programu gwarancji i planu wypłat w naturze i pieniądzu na rok 1922, które to projekty zostałyby przez komisję reparacyjną ostatecznie ustalone. W Anglii nota rządu francuskiego, żądająca odroczenia konferencji o trzy miesiące jest przedmiotem licznych komentarzy. Prasa liberalna i prasa robotnicza występuje bardzo wrogo przeciwko nocie, zaś prasa konserwatywna traktuje ją przychylnie. „Times” uważają, że większa część krytyk francuskich, zwracających się przeciw projektowi konferencji genueńskiej jest przeważnie pozbawiona uzasadnienia i dlatego nie może osiągnąć pożądanego skutku. W sprawie stanowiska zajętego przez Poincarę w kwestyi udziału sowiektów w konferencji genueńskiej, zaznacza „Temps” że prawie wszystkie koła amerykańskie aprobują to stanowisko.

Zgoda Belgii na propozycję francuską.

Paryż. PAT. (Havas). Według wiadomości z kół urzędowych, rząd belgijski zawiadomił rząd francuski, że zgadza się na jego wniosek, aby powierzyć komisji reparacyjnej rozdział kwot, które mają Niemcy zapłacić w roku 1922

Sazonow o sprawcach wojny

Paryż. PAT. Sazonow nadesłał z Warszawy pismo do Tempsa w sprawie ogłaszanych w prasie niemieckiej artykułów powołujących się na niego przy oskarżaniu Poincarę o wywołanie wojny. W artykułach tych nazwisko Sazonowa łączone jest z nawiskiem Poincarę i Izwołskiego. Sazonow w liście omieszczał udzielić wyjaśnienia co do stawianych mu zarzutów. Co się zaś tyczy osoby samego pana Sazonowa to zaznacza on, że jeżeli zdecydował się przerwać milczenie, to dla tego, że dzienniki niemieckie zamiast uspakajać opinię — denerwują ją tylko swemi rzekomymi rewelacjami. Rozsiewane również pogłoski o charakterze kalumnii wprowadzają w błąd o-

pinie co do roli jaką odgrywał ambasador rosyjski we Francji, przed samym wybuchem wojny. P. Sazonow oświadcza, że niebawem ogłoszona zostanie korespondencja między nim a Izwołskim z okresu poprzedzającego wojnę, która wyjaśni stanowisko i odpowiedzialność dyplomacji rosyjskiej za wybuch wojny. Izwołskiego można by oskarżać tylko o zbytnią czujność i ostrożność, atmosfera bowiem, w której pracował we Francji, była taka, że nie sprzyjała bynajmniej żadnym zamierzeniom wojennym i narażała tylko Izwołskiego na niebezpieczeństwo oskarżenia go o propagowanie w Rosji hasła naruszenia pokoju światowego.

Kredyty dla Austrii zadecydowane.

Bordeaux. PAT. Rządy francuski i angielski zgodziły się udzielić Austrii kredytu, który chociaż nie potrafił podnieść kraju na nogi, to przynajmniej powstrzyma spadek korony.

Aresztowania z powodu wypadków na G. Śląsku

Katowice. PAT. W związku z wypadkami w Gliwicach władze koalicyjne aresztowały tamże starszego radcę górniczego z huty państwowej w Gliwicach Webera, starszego radcę rządowego Rosenthala naczelnika państwowych warsztatów kolejowych w Gliwicach, oraz inżyniera Herolda jednego z szefów huty Huleczyńskiej. Razem aresztowano około 30 osób, podejrzanych o współdziałanie w tajnym przechowywaniu broni i w napadzie na wojska francuskie w Gliwicach. Aresztowani będą stawieni przed specjalnym koalicyjnym sądem wojskowym w Gliwicach.

Groźący kryzys gabinetowy w Niemczech.

Berlin. PAT. Na wczorajszym posiedzeniu parlamentu zgłoszono wotum nieufności przeciwko kanclerzowi rzeszy niezależni socjaliści, komuniści oraz nacjonaliści. Nacjonaliści uzasadniali swoje wotum nieufności słabością rządu i niedostateczną opieką nad „wernymi” urzędnikami. Niemiecka partya ludowa zarzucała kanclerzowi, iż rozporządzenia prezydenta Eberta w sprawie zwalczania strejku nie zastosował w odpowiedni sposób i wdał się w pertraktacje ze strejkującymi kolejarzami. Na wszystkie te zarzuty odpowiedział kanclerz, że prostym odrzuceniem tego wotum nieufności sprawa nie może być załatwiona i że konieczne jest dla niego jasne wotum zaufania. W dalszym toku rozprawy centrowcy demokraci i socjaliści w większości zgłosili wniosek o odroczenie głosowania, który to wniosek został przyjęty przeciwko głosom radykalnej lewicy, głosowanie odbędzie się we środę.

Anglia sprzeciwia się odroczeniu konferencji genueńskiej.

Paryż. PAT. (Havas). Wczoraj w Londynie nie było jeszcze wiadomości, kiedy rząd angielski odpowie na memoriał francuski w sprawie konferencji w Genui. Przypuszczać należy, że odpowiedź ta nastąpi dopiero po dłuższym stosunkowo czasie i że będzie odmowną, jeżeli chodzi o odroczenie konferencji genueńskiej. Jak słychać z otoczenia Lloyd George'a, stoi on na stanowisku, że nie należy tracić czasu w dążeniu do przywrócenia równowagi gospodarczej, że więc termin otwarcia konferencji genueńskiej musi być w dalszym ciągu utrzymany.

Przygotowawcza narada rzeczozn. przy udziale Polaków.

Paryż. PAT. (Havas). Rząd angielski nie odpowiedział dotychczas na memoriał francuski, dotyczący konferencji genueńskiej. Foreign Office zdaje się obecnie popierać projekt zwołania przygotowawczej narady rzeczoznawców angielskich, francuskich i włoskich, którzyby zbadali kwestye natury technicznej, mające być wysunięte na konferencji w Genui. Koła francuskie zapałują się przychylnie na ten plan przedwstępny zbadania spraw przez

rzeczoznawców, którzy zebraliby się prawdopodobnie w Paryżu. Francja życzyłaby sobie jednak, aby w naradach tych wzięli także udział przedstawiciele Malej Ententy.

Paryż. PAT. Havas. „Temps” zaleca, aby rzeczoznawcy francuscy mający przeprowadzić przedwstępne badania w kwestyach stanowiących temat obrad konferencji genueńskiej porozumieli się nie tylko z rzeczoznawcami głównych mocarstw sprzymierzonych, lecz także z przedstawicielami Belgii, Polski, Rumunii, Czechosłowacji, i Jugosławii, które ze względu na znajomość stosunków będą mogły przedłożyć wiele cennych wiadomości w sprawie Rosji.

Podróżę dra Benesza.

Paryż. PAT. Havas. Dnia 12 b.m. przybędzie tu Benesz, który będzie na śniadaniu u Poincaręgo. Obaj prezydenci ministrów odbędą konferencje w sprawie konferencji genueńskiej a także i w sprawach finansowych. Benesz uda się następnie do Londynu.

Opinia angielska i amerykańska co do stanowiska Francji

Bordeaux. PAT. Radio. W związku z memorandum francuskim, dotyczącem konferencji w Genui, „Temps” podaje, że rząd francuski zaproponował państwom sprzymierzonym,

Nowe uregulowanie handlu zagranicznego.

Kraków, 12 lutego.

(ben) Niepomysłne wyniki gospodarki statystycznej, zainicjowanej z wielkim rozmachem przez pierwsze nasze rządy i oddad przez 3 lata uprawianej, przekonały społeczeństwo nasze, że jedynie pozostawienie jak najszerszej swobody życiu gospodarczemu może ożywić je i podnieść z powrotem do kwitnącego stanu przedwojennego. Wynikiem tego właśnie przeświadczenia było uchwalone przez Sejm wprowadzenie od września ubiegłego roku dla wszystkich prawie artykułów wolnego handlu wewnątrz kraju. Również i rząd obecnie stanął na gruncie swobody handlu i systematycznie postępuje w kierunku przeprowadzenia tej zasady odnośnie do regulacji handlu zagranicznego.

Instytucja regulująca nasze obroty towarowe z zagranicą jest dotychczas Główny Urząd Przywozu i Wywozu. Początkowo funkcje jego były bardzo rozległe, gdyż z niewielu wyjątkami na wszystkich prawie towarach trzeba było uzyskać pozwolenie przywozu względnie wywozu. Na skutek tryumfu idei wolnohandlowej jednak ograniczono znacznie listę towarów wymagających takiego pozwolenia, dzięki czemu agendy Urzędu Przywozu znacznie się zmniejszyły. Zgodnie z tem skasowano naprzód szereg okręgowych Urzędów Przywozu a obecnie ma być zniesiony również i Główny Urząd w Warszawie. Według projektu rządowego ma na przyszłość ministerstwo przemysłu i handlu spełniać funkcje, powierzane dotychczas Urzędowi przywozu, przy czem będzie ono posiadać prawo wciągania na listę towarów reglamentowanych nowych towarów i skreślenia z niej dawnych, zwalnianie poszczególnych partij towarów od zakazów, ustanawianie opłat wywozowych i żądania od eksporterów, aby sumy uzyskane ze sprzedaży w obcych walutach wpłacali w P. K. K. P.

Są to więc prawa bardzo rozległe, idące nawet dalej od obecnego ustawodawstwa na tem polu. Na skutek słusznych skarg porzucono bowiem już u nas system opłat wywozowych i odbieranie eksporterom uzyskanych przez nich obcych walut. Zarządzenia te wpływały ogromnie ujemnie na nasz eksport i im to w wielkiej mierze przypisać należy, że nasz bilans handlowy był stale bierny i to na znaczne sumy, gdyż towary nasze obciążone tymi dodatkowymi kosztami nie mogły konkurować z zagranicznymi. Korzyść z tych opłat dla skarbu państwa była niezbyt wielka, strata natomiast dla gospodarstwa bardzo znaczna, gdyż wzrastało skutkiem nich nasze zadłużenie zagranicą a przemysł i handel eksportowy nie mógł się rozwijać. Istotnie od czasu usunięcia tych opłat bilans nasz stał się poprawia a w grudniu u. r. zamienił się on nawet po raz pierwszy z biernego na czynny. Obecnie rząd nasz znowu występuje z myślą przywrócenia tych uciążliwych i szkodliwych opłat, skoro w projekcie swym przyznać chce ministerstwu przemysłu i handlu prawo ich nałożenia. Nie wątpimy, że rząd chce tylko zarezerwować sobie tę możliwość na przy-

szłość, gdyż trudno przypisać, aby chciał on z niej skorzystać już obecnie, niemniej jednak uważamy przyznanie tego prawa rządowi za zbyt szkodliwe. Jeśli miały kiedyś skutkiem zmiany stosunków zająć taka potrzeba, dość będzie czasu, aby Sejm, wyrażający wolę społeczeństwa, prawo to rządowi przyznał.

Również i w drugim kierunku konieczna jest zmiana projektu rządowego. Dotychczas o zwolnieniach od zakazów przywozu wzgl. wywozu rozstrzygał wprawdzie Główny Urząd Przywozu, jednakże czynniki społeczne, reprezentowane przez komisję złożoną z przedstawicieli przemysłu, handlu i rolnictwa miały przytem głos doradczy. Obecny projekt rządowy nie przewiduje takiego udziału czynników społecznych w rozstrzyganiu tych ogromnie ważnych dla gospodarstwa narodowego spraw lecz pozostawia je wyłącznemu uznaniu czynników biurokratycznych. Byłoby to więc nie poprawą lecz pogorszeniem obecnego stanu rzeczy; wiemy bowiem z doświadczenia, jak mało zrozumienia dla potrzeb społeczeństwa często wykazuje odciepy od bezpośredniego z nim kontaktu element urzędniczy, choćby kierował się jaknajlepszymi pobudkami. Uzupełnienie projektu rządowego i na tym punkcie uważamy zatem na konieczne.

Polozenie Żydów na Łotwie i w Estonii.

Rabin N. Gurok, który odgrywa wybitną rolę w życiu społecznym Żydów w państwach bałtyckich, udzielił „Momentowi” podczas swego pobytu w Warszawie następujących szczegółów o życiu Żydów w tych nowo-powstałych państwach:

Łotwa. Na ogólną liczbę 1,700,000 mieszkańców, Żydów jest około 100,000. Na początku wojny Mikołaj Mikołajewicz wydał rozkaz wysiedlenia wszystkich Żydów z tej okolicy. Żydzi pozostali tam tylko w miejscowościach, zajętych przez Niemców. Fakt ten i później wpłynął na położenie prawne Żydów w krajach bałtyckich. Kurlandya i Łotwa, jak wiadomo, nie należały do strefy osiadłości (czerty), wobec czego Żydzi tam zamieszkałi nie byli zapisani do ksiąg ludności.

W roku 1918, gdy Łotwa uzyskała niepodległość, nie czyniono Żydom, wracającym do kraju, żadnych trudności, warunki jednak wkrótce się zmieniły. W roku ubiegłym przedstawiciel Łotwy w Moskwie radził uchodźcom żydowskim, aby do Łotwy nie wracali, gdyż może to wywołać niepożądane skutki, chciał on nawet zaprowadzić normę procentową dla powracających na Łotwę Żydów. Projekt ten nie został urzeczywistniony dzięki interwencji rządu sowieckiego.

Rząd łotewski oświadczył, że obywatelami łotewskimi są jedynie ci, którzy mają prawo pobytu w kraju na zasadzie tego, że albo oni sami, albo ich rodzice mieszkali na Łotwie od r. 1880. Senat jednak unieważnił to oświadczenie. Konstytuanta zaś uchwaliła ustawę, zmieniającą oświadczenie rządu w tym sensie, że dla uzyskania obywatelstwa potrzebny jest 20-letni pobyt w kraju. Prawo to nie dotyczy jednak tych, którzy w czasie wydania ustawy nie byli obecni w

kraju, tak, że więcej niż 20,000 Żydów łotewskich, znajdujących się jeszcze w Rosji, traci obywatelstwo łotewskie.

Wogóle przy powrocie do kraju czyni się wiele trudności Żydom, nawet zapisaniem do ksiąg ludności. Do kraju wracać mogą tylko ci, którzy otrzymują dokumenty z ministerstwa spraw zagranicznych, co jest połączone z wielkimi trudnościami, tak, że nawet ci Żydzi, których obywatelstwo łotewskie nie ulega wątpliwości, nie mogą wobec tych trudności wrócić do kraju.

W skład pierwszego rządu łotewskiego wchodzi również przedstawiciele wszystkich mniejszości narodowych; przedstawicielem Żydów był p. Minc, który spełniał funkcje kontrolera państwa.

Gdy zaś później partye łotewskie utworzyły blok w konstytucji, usunęło przedstawicieli mniejszości narodowych z rządu.

W kwestyi szkolnej Żydzi są na drodze do autonomii kulturalnej. W ministerstwie oświaty utworzono specjalny wydział do spraw szkolnictwa żydowskiego. Szkoły żydowskie są w pełnej mierze subsydiowane przez państwo i władze komunalne. Żydzi są reprezentowani we wszystkich zarządach komunalnych, w niektórych zajmują nawet wybitne stanowiska.

Urzedników żydowskich w instytucjach rządowych jest mało. Pozornym powodem tego jest nieznanostwo języka łotewskiego wśród Żydów; pomimo to kilku Żydów zajmuje poważne stanowiska rządowe; dyrektorem łotewskiego Banku Państwa jest Żyd Frydman.

Co się zaś tyczy stosunku ludności do Żydów, to z początku w Dźwińsku zaszły wypadki ekscesów, polegające na zrywaniu przechodniom Żydom okularów i czapek, lecz dzięki interwencji posłów żydowskich, ministerstwo spraw wojskowych wysłało do Dźwińska komisję w celu zbadania tej sprawy i przedsięwzięcia należytych środków zapobiegawczych, poczem nastąpiło uspokojenie.

Stan ekonomiczny Żydów na Łotwie nie jest dobry. Należy pamiętać o tem, że wszyscy prawie Żydzi byli przez cały czas wojny na wygnaniu, ci zaś, którzy mieszkali w Letgali, musieli podczas walk pod Dźwińskiem sami uciekać i przez to zostali zrujnowani. Na razie handel i przemysł rozwijają się słabo. Rząd nosi się z myślą wprowadzenia ograniczeń dla mniejszości narodowych w dziedzinie handlowej, lecz wszyscy są przekonani, że projekt ten nie będzie mógł być urzeczywistniony.

Żydzi łotewscy są zorganizowani w demokratycznych, wybranych na zasadzie powszechnego prawa wyborczego, gminach. Zjazd gmin chciał stworzyć Zarząd Gmin, napotkano jednak na opór lewicy. Wobec tego projektowane jest utworzenie demokratycznej Rady Narodowej, jako powszechnej organizacji wszystkich Żydów na Łotwie.

Żydzi, Rosjanie i Niemcy są zorganizowani, oddzielnie, w konstytucji zaś tworzą jeden blok mniejszości narodowych.

Estonia. Estonie, która ma 1,100,000 mieszkańców, zamieszkuje wszystkiego 7000 Żydów, a to dlatego, że w Estonii, położonej bliżej Petersburga,

DR. M. N. GELBER.

Szkice do historii Żydów w Rzeczypospolitej Krakowskiej.

(Ciąg dalszy).

Na to odpowiedział reprezentant senatu Darowski, że § 13 statutu żydowskiego nie uwzględnia żadnych specjalnych szkół żydowskich. Mimo to rząd uznał za stosowne stworzyć w r. 1830 specjalną szkołę żydowską na Kazimierzu, gdyż rodzice żydowskich dzieci nie posyłali ich do szkół chrześcijańskich z powodów religijnych a może z powodu braku wystarczających znajomości języka polskiego. Głównym celem żydowskiej szkoły jest przygotowywać żydowską młodzież do wyższych studiów na uniwersytetach chrześcijańskich, które każdemu stoją otworem. Taka szkoła przyczyniłaby się wielce do cywilizacji Żydów, a jej powstanie byłoby tembardziej godnym życzenia, że szkoła ta dawałaby rządowi jedyny środek do kontroli nauki religii żydowskiej i do wprowadzenia jej przez ustalenie podręczników, poleconych przez żydowskich uczonych, nie naruszając przez to zgoda zastrzeżonych w konstytucji zasad tolerancji. Zrozumiałem jest, że wydatki tej „przez chrześcijańskiego dyrektora prowadzonej szkoły, gdzie uczyło dwóch

żydowskich nauczycieli” ciążyły wyłącznie na żydowskiej gminie, ponieważ one tylko ze względu na nią zostały założone. Ostatecznie przysporzyła sobie żydowska gmina z własnej winy ten wydatek, wskutek zaniedbanego wychowania dzieci. Koszta szkoły wynoszą 4800 pol. guld. rocznie, a nie 10,000 pol. guld. jak podaje zażalenie Drugi zastępca gminy żydowskiej Adler odpowiedział na długie wywody Darowskiego, że szkoła ta przynosiłaby korzyść pod dobrą kierownictwem, jednak na zawadzie stanął zły dobór nauczycieli. Należałoby wyczekiwać zmiany w tym względzie.

Odnosnie do tej sprawy nie zajęli komisarzy żadnego stanowiska; wciągnęli do protokołu tylko poszczególne uwagi z zastrzeżeniem późniejszej decyzji.

Co do podatków od dostaw oświadczył pruski komisarz dworski, że w r. 1809, nałożono na miasto Kraków tytułem żółdu i podatku na ubogich — kwotę 72441 p. guld. Z tego przypadło na Żydów 18150 lub 22000 guld. Ponieważ żydowska gmina nie mogła od razu zapłacić tej kwoty, wniesiono prośbę do kasy miejskiej, aby uiszczała tę sumę i zobowiązano się wrócić ją wraz z procentem kasie miejskiej. Tymczasem zapłaciła 17131 guld. 10 gr. i pozostali dłużni 5369 guld. 60 gr., aż do maja 1921 r. poczem senat zapłacił tę kwotę z funduszu żydowskiej gminy.

Kiedy reprezentanci senatu potwierdzili ten stan rzeczy, oświadczyli Meisels i Adler, że okolicz-

ności, przytoczone przez Forckenbecka nie były im znane. Wobec tego po dokładniejszej informacji cofają ten punkt oskarżenia. Na tem zamknięto pierwsze posiedzenie.

Na drugim posiedzeniu, które odbyło się 14. maja 1830 r. pod przewodnictwem Forckenbecka, zajmowano się następującymi siedmioma punktami zażalenia. Do 4 punktu zażalenia, który odnosił się do potrójnego żydowskiego podatku od podymnego — wyjaśnił Forckenbeck, że właściciele realności dzielnicy żydowskiej płacą to samo podymne, jak właściciele realności miasta Krakowa a mianowicie 23 guld. i 8 gr. Od komina murowanego domu a 12 guld. od drewnianego. W chrześcijańskim Kazimierzu płaci się od komina murowanego domu 17 guld. 8 gr.), ponieważ ta część przy ustaleniu katastru podatkowego została uznana jako przedmieście. Ponieważ jednak w tej części z powodu wielkiego ruchu handlowego czynsz znacznie się podwyższył, należy więc — proponuje Forckenbeck — wprowadzić równomierny podział kwestjonowanego podatku od komina między właścicielami realności chrześcijańskimi a żydowskimi na Kazimierzu.

Dalszy ciąg nastąpi.

*) Protokoły str. 31.

przepisy dotyczące prawa zamieszkiwania były surowsze, niż na Łotwie.

Stan ekonomiczny Żydów jest świetny, ponieważ przez ten mały kraj przechodził cały handel między Rosją a Zachodem.

Natomiast życie narodowo-kulturalne w Estonii pozostawia jeszcze wiele do życzenia. Zdrowe środowisko żydowskie i narodowa młodzież żydowska znajdują się w Dorpacie.

Ludność żydowska w Estonii wiele cierpi z powodu oderwania od wielkich ośrodków żydowskich, dokłada jednak wszelkich starań w celu zorganizowania żydowskiego życia społecznego. W Rewlu odbył się nawet zjazd gmin żydowskich. Stworzono również Żydowską Radę Narodową, lecz istnieje ona tylko na papierze.

Położenie gospodarcze przemysłu łódzkiego.

Z powodu dość rozpowszechnionego mniemania, że przemysł łódzki wywołał wzrost kursu walut obcych, pisze „Kurier Łódzki”:

„Bezspornie przemysł łódzki jest w Polsce jednym z najpoważniejszych konsumentów waluty obcej, ale nie można bezwzględnie na jego karb zwać winy wahań kursowych marki polskiej, gdyż przemysł łódzki również i sporo waluty obcej dostarcza. Walut obcych używa jedynie na zakupno surowca i materiału dla produkcji, tej produkcji, która jest podstawą polepszenia się naszego stanu gospodarczego, a więc zarazem i podniesienia się i ustalenia waluty naszej.

Przechodząc do sprawy żywienia się produkcji i wyjaśnienia się sytuacji zastójowej, w pierwszym rzędzie stwierdzić musimy według osiągniętych informacji u sfer międzynarodowych, że nie wpłynęła na to w niczem bawiąca u nas sowiecka misja handlowa. Pogłoski o olbrzymich rzekomo transakcjach, jakoby już zawartych, są bezpodstawne.

W stosunku do tej misji panuje w kołach wielkiego przemysłu łódzkiego pewna nieufność, głównie z powodu proponowanego sposobu spłaty należności za zakupiony towar. Delegaci sowieccy pertraktują jeszcze z poszczególnymi fabrykantami, ale pogłoski o zawartych transakcjach i to w dodatku miliardowych, są co najmniej przedwczesne.

Za gotówkę może p. Górczakow nawet wszystkie zapasy łódzkich fabryk wykupić, ale na podpis p. Karachana, korzystającego z praw eksterytorjalności, niewiele otrzyma. Przykład p. Krasina w Anglii był lekcją pogładową dla chętnych do transakcji sowieckich.

Ożywienie przede wszystkim przypisać należy zbliżającemu się sezonowi letniemu, który zapowiada się dobrze, ze względu na brak towarów letnich. Sezon zimowy jest stracony, a w składach pozostały olbrzymie zapasy. Z drugiej strony pewna niższa marki polskiej stała się powodem wzmożonego zapotrzebowania na rynku wewnętrznym, wywołanego obawą dalszego spadku i drożyzny.

Ceny dotychczas już się podniosły średnio o 15 procent.

Powodem tego jest chwilowo korzystna konjunktura, a w dziale wełnianym podrożenie surowca.

Wywóz do Rumunii i na Balkany, który w końcu roku ubiegłego zupełnie zamarł ożywia się również i rokuje coraz lepsze nadzieje. Granica wschodnia, natomiast coraz szczerzej zamykana jest dla handlu z powodu niebezpieczeństwa epidemii i z powodów natury politycznej.

Ożywienie w przemyśle łódzkim objawiło się przez stopniowe zwiększenie liczby dni roboczych. Niema jednak przypadku, aby z do-

tychczasowych trzech dni przechodzono na 6. Zwiększanie liczby dni roboczych odbywa się stopniowo i względnie powoli.

Sfery miarodajne nie są jeszcze wolne od pesymizmu przy ocenie położenia. Poza kryzysam Łódź jeszcze się nie znalazła i nie jest wyłączone, że poprawa obecna jest tylko chwilowa”.

Ze świata.

Prezydent Ebert wykluczony z organizacji siodlarzy. Dzienniki niemieckie donoszą, że walne zebranie siodlarzy i tapicerów w Berlinie uchwaliło wykluczyć ze swych organizacji prezydenta Rzeszy niemieckiej Eberta, który, jak wiadomo, jest z zawodu siodlarzem, ponieważ wydał on rozporządzenie, szkockie cechowi Związków zawodowych.

Nowa ofiara radiologii. Komitet rozdawnictwa nagród za czyny bohaterskie przyznał rentę dożywotnią w sumie stu funtów szterl. lekarzowi Hall Edwardsowi w Birminghamie, jednemu z pionierów badań nad promieniami X. Po odkryciu tych promieni dr Hall Edwards oddał się całkowicie ich badaniu i uległ przytem tak gwałtownym zapaleniom skóry, że musiał poddać się amputacji lewej ręki, następnie prawego przedramienia, wreszcie czterech palców u prawej ręki. Pomimo tych strasznych okaleczeń, dr Hall Edwards pracuje jako radiolog.

Dział gospodarczy.

HANDEL I PRZEMYSŁ.

Stosunki gospodarcze między Polską i Ukrainą. „Proletarska Prawda“ kijowska pisze: „Z chwilą, kiedy niektóre sfery polskie zaprzestały popierać kontrrewolucyjne organizacje na Ukrainie otwiera się droga nie tylko do porozumienia, lecz i do polsko ukraińskiego zbliżenia gospodarczego. Tak bogaty kraj jak Ukraina zagoi wkrótce rany, zadane przez walki domowe i głód i odrodzi swe zdolności nabywcze. Polska najbliższa sąsiadka Ukrainy jest państwem wybitnie przemysłowym. Do rozwoju wzajemnych stosunków przyczyni się dobra i krótka komunikacja, znajomości rynku ukraińskiego przez polskich kupców i przemysłowców i zbliżone języki”.

Handel między Ukrainą i Czecho-Słowacją. Firmy czeskie pertraktują z wnieśliem w sprawie dostarczenia cukru na Ukrainę. Jedną z firm zaproponowała dostawę 50 wag. — cukru tranzytem przez Polskę. Cukier w Czecho-Słowacji kosztuje obecnie 5—6 kr. za kilo, czyli 70.000 rb. sowieckich, gdy w strofie pogranicznej kilo cukru kosztuje 300.000 rb. sow., a w głębi Rosji niema go wcale. Jednocześnie czeskie firmy handlowe składają oferty na dostawę innych towarów za pośrednictwem jednej z firm polskich.

Rynek zbożowy w Pradze. Pod koniec stycznia na rynku zbożowym w Pradze notowano następujące ceny (za 100 klg.): pszenica 230—280 kr. cz., żyto 260—280 kr. cz., jęczmień 260—280 kr. cz., groch 335—380 kr. cz., soczewica 700—850 kr. cz., siano 260—290 kr. cz., słoma 40—90 kor. cz.

Narzędzia rolnicze z Polski dla Rosji. „Izwestja“ moskiewskie piszą: „Do Żytomierza przybyło 38 podwód, naładowanych różnymi narzędziami rolniczymi, zakupionymi przez wnesztorę w Polsce”.

Parowozy niemieckie w Rosji. „Izwestja“ moskiewskie piszą: Do Piotrogradu przebyły przez Estonię dwa parowozy towarowe z ogólnej liczby parowozów zamówionych w Niemczech.

Handel hurtowny w Moskwie. „Ekon. Żiżn“ przytacza następujące ceny w Moskwie:

Cena sprzedaży: dnia 13 stycznia:	
pud suszonych owoców	320.000 rb
pud maki	185.000 rb
pud oleju lnianego	1,200.000 rb
buty wełkowe	400.000 rb
kożuch długi	2,200.000 rb
kożuch krótki	1,000.000 rb
tułup	2,200.000 rb
wojłok	50.000 rb
beczka żelazna	2,000.000 rb
rolka tapet	18.000 rb

dnia 16 i 17 stycznia:

Ubranie skórzane	2,000.000 rb
Gross ołówków zwyczaj.	885.000 rb
Gross ołówków chemicznych	1,400.000 rb
Stopa kalek	1,500.000 rb
Pud papieru woskowego	825.000 rb
Pud papieru dziennikarskiego	530.000 rb
Nowy worek	45.000 rb
pud azbestu	450.000 rb
beczka cementu	500.000 rb
Skrzynka szkła czeskiego	4,500.000 rb
arszyn transmisji	105.000 rb
pud surowej skóry	2,800.000 rb
pud skóry lepszego gat.	5,000.000 rb
pud owoców suszonych	800.000 rb
rogorza	20.000 rb
funt szpagatu	87.000 rb

Dnia 18 stycznia można było nabyć na giełdzie w Moskwie: naturalne wino w beczkach i butelkach 5 tys. wiadro franco Moskwa; zapalki parafinowane 4 wag. po 1,200.000 rb za skrzynkę wraz z akcyzą, 1 tys. p. terpentyny po 1200 tys. rb. za pud franco Moskwa, 1 tys. p. wapna po 950 tys. rb. franco Moskwa, 2 tys. p. żółodzi suszonych franco. Smoleńsk 15 tys. p. węgla drzewnego franco Smoleńsk, 10 p. beczek cementu po 170 tys. rb. za sztukę franko Moskwa, sól Bertoleta (200 p.) po 4 mil. rb. za pud, 80 p. manganu po 1 mil. rb. za pud, 30 p. fosforu po 10 mil. rb. za pud.

Dnia 18 stycznia na giełdzie zgłoszono zapotrzebowanie na: 1) nieograniczoną ilość nasion ogrodniczych, 2) nieograniczoną ilość oleju lnianego, 3) 10 tys. p. kapusty kwaszonej, 4) 1 wag. kwasu solnego, 5) 2 tys. p. szpagatu 6) 300 p. drutu cieniowego.

Biuro ekonomiczne państw bałtyckich. W d. 1 lutego odbyło się inauguracyjne posiedzenie biura ekonomicznego państw bałtyckich w Rydze, które rozpoczęło swoją działalność. Każde państwo deleguje do zarządu jednego przedstawiciela, z wyjątkiem Łotwy, która będzie reprezentowana przez wice ministra spraw zagranicznych, Albatą i b. posła w Rosji, Wesmana.

Biuro ekonomiczne ma na celu: 1) kierować sprawami, jakie się wyłoniły na wspólnej konferencji Rosji i państw bałtyckich, 2) opracowywać projekty traktatów handlowych, 3) podawać nowe projekty i wnosząc je do zatwierdzenia przez członków konferencji państw bałtyckich i Rosji, 4) uregulowanie różnych kwestyj bieżących. Rząd sowieckich mianował swym przedstawicielem w komitecie Aleksandriego posła w Łotwie.

FINANSE.

Ilość pieniędzy papierowych w republice Czecho-Słowackiej. W d. 23 stycznia 1922 r. ilość będących w obiegu pieniędzy papierowych wynosiła 11047 mil. kr. cz., czyli o 808 mil. kr. mniej niż pozwalałaby ustawa.

Od d. 15 stycznia ilość pieniędzy papierowych będących w obiegu w Czecho-Słowacji zmniejszyła się o 424 mil.

Budżet sowiecki na rok 1922. „Ekon. Żiżn“ Nr. 18 drukuje preliminarz budżetowy R. S. F. S. R. za czas od 1 stycznia do 1 października 1922 r. Dochody mają wynosić 1,571.940 tys. rb. w zlocie. Poszczególne pozycje wydatków wynoszą (również w tys. rb. złotych):

Najwyższa Rada gosp. ludowego — 153561. Komisariat komunikacji 277.514, komisariat apro wizacji — 159897, Komisariat wojenny 566023, komisariat oświaty 122076, kom. rolnictwa — 52256, kom. finansów 39867, kom. spraw wewnętrznych 59715, kom. zdrowia publicznego — 117200, kom. opieki społecznej — 48283, poczt i telegrafów 25817, kom. sprawiedliwości 28248, wszechr. centr. kom. wyk. 5018, kom. marynarki 71822 kom. pracy 3776, centr. urząd statystyczny 4785, kontrola państwowa 2480, kom. spraw wewnętrznych 2066, kom. dla spraw handlu zewnętrznego 141608, kancelarya rady kom. lud. 1155, kom. do spraw narodowościowych 1430, dotacyi 14000, kap. tal. zapasowy rady kom. ludowych 12416 ogółem 1377118 mil. W ten sposób budżet 9 miesięczny wykazuje niedobór 300 rb. w zlocie.

Zakład Tapicerski **M. BARDACHA**
Kraków, ulica Floryańska L. 16.

157

Poleca:

o 30% taniej niż wszędzie

Materace włósenne. Garnitury klubowe, oraz wszelkie meble tapicerskie. Materiały przedwojenne!

